

¹Es fielen aber die Moabiter ab von Israel, da Ahab tot war.²Und Ahasja fiel durch das Gitter in seinem Söller zu Samaria und ward krank; und sandte Boten und sprach zu ihnen: Geht hin und fragt Baal-Sebub, den Gott zu Ekron, ob ich von dieser Krankheit genesen werde.³Aber der Engel des HERRN redete mit Elia, dem Thisbiter: Auf! und begegne den Boten des Königs zu Samaria und sprich zu ihnen: Ist denn nun kein Gott in Israel, daß ihr hingehet, zu fragen Baal-Sebub, den Gott Ekrons?⁴Darum so spricht der HERR: Du sollst nicht von dem Bette kommen, darauf du dich gelegt hast, sondern sollst des Todes sterben. Und Elia ging weg.⁵Und da die Boten wieder zu ihm kamen, sprach er zu ihnen: Warum kommt ihr wieder?⁶Sie sprachen zu ihm: Es kam ein Mann herauf uns entgegen und sprach zu uns: Gehet wiederum hin zu dem König, der euch gesandt hat, und sprecht zu ihm: So spricht der HERR: Ist denn kein Gott in Israel, daß du hinsendest, zu fragen Baal-Sebub, den Gott Ekrons? Darum sollst du nicht kommen von dem Bette, darauf du dich gelegt hast, sondern sollst des Todes sterben.⁷Er sprach zu ihnen: Wie war der Mann gestaltet, der euch begegnete und solches zu euch sagte?⁸Sie sprachen zu ihm: Er hatte eine raue Haut an und einen ledernen Gürtel um seine Lenden. Er aber sprach: Es ist Elia, der Thisbiter.⁹Und er sandte hin zu ihm einen Hauptmann über fünfzig samt seinen fünfzig. Und da er hinaufkam, siehe, da saß er oben auf dem Berge. Er aber sprach zu Ihm: Du Mann Gottes, der König sagt: Du sollst herabkommen!¹⁰Elia antwortete dem

¹وَعَصَى مُوَابُ عَلَى إِسْرَائِيلَ يَغْدُ وَفَاةَ أَحَابَ.²وَسَقَطَ أَحْرَبًا مِنَ الْكُوَّةِ الَّتِي فِي غُلْبَتِهِ الَّتِي فِي السَّامِيرَةِ قَمَرَضَ، وَأَرْسَلَ رُسُلًا وَقَالَ لَهُمْ، اذْهَبُوا اسْأَلُوا بَعْلَ رَبُّوبَ إِلَهَ عَقْرُونَ إِنْ كُنْتُ أَبْرَأُ مِنْ هَذَا الْمَرَضِ.³فَقَالَ مَلَاكُ الرَّبِّ لِيِلْيَا النَّسَبِيِّ قُمْ، اصْعِدْ لِقَاءَ رُسُلِ مَلِكِ السَّامِيرَةِ وَقُلْ لَهُمْ، هَلْ لَأَنَّهُ لَا يُوجَدُ فِي إِسْرَائِيلَ إِلَهٌ، تَذْهَبُونَ لِتَسْأَلُوا بَعْلَ رَبُّوبَ إِلَهَ عَقْرُونَ.⁴فَلِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، إِنَّ السَّرِيرَ الَّذِي صَعِدْتَ عَلَيْهِ لَا تَنْزِلُ عَنْهُ بَلْ مَوْتًا تَمُوتُ. فَأَنْطَلَقَ إِيْلَيَّا.⁵وَرَجَعَ الرُّسُلُ إِلَيْهِ. فَقَالَ لَهُمْ، لِمَاذَا رَجَعْتُمْ.⁶فَقَالُوا لَهُ، صَعِدَ رَجُلٌ لِقَائِنَا وَقَالَ لَنَا، اذْهَبُوا رَاجِعِينَ إِلَى الْمَلِكِ الَّذِي أَرْسَلَكُمْ وَقُولُوا لَهُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَلْ لَأَنَّهُ لَا يُوجَدُ فِي إِسْرَائِيلَ إِلَهٌ أُرْسِلْتَ لِتَسْأَلَ بَعْلَ رَبُّوبَ إِلَهَ عَقْرُونَ. لِذَلِكَ السَّرِيرُ الَّذِي صَعِدْتَ عَلَيْهِ لَا تَنْزِلُ عَنْهُ بَلْ مَوْتًا تَمُوتُ.⁷فَقَالَ لَهُمْ، مَا هِيَ هَيْئَةُ الرَّجُلِ الَّذِي صَعِدَ لِقَائِكُمْ وَكَلَّمَكُمْ بِهَذَا الْكَلَامِ.⁸فَقَالُوا لَهُ، إِنَّهُ رَجُلٌ أَشْعَرٌ مُتَنَطِّلٌ بِمِنْطَقَةٍ مِنْ جِلْدٍ عَلَى خَفَوَيْهِ. فَقَالَ، هُوَ إِيْلْيَا النَّسَبِيُّ.⁹فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رَئِيسَ خَمْسِينَ مَعَ الْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَهُ، فَصَعِدَ إِلَيْهِ وَإِذَا هُوَ جَالِسٌ عَلَى رَأْسِ الْجَبَلِ. فَقَالَ لَهُ، يَا رَجُلَ اللَّهِ، الْمَلِكُ يَقُولُ أَنْزِلْ.¹⁰فَأَجَابَ إِيْلْيَا رَئِيسَ الْخَمْسِينَ، إِنْ كُنْتُ أَنَا رَجُلُ اللَّهِ فَلْتَنْزِلْ تَارُ مِنَ السَّمَاءِ وَتَأْكُلْ أَنتَ وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَكَ. فَتَرَلْتُ تَارُ مِنَ السَّمَاءِ وَأَكَلْتُهُ هُوَ وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَهُ.¹¹ثُمَّ عَادَ وَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رَئِيسَ خَمْسِينَ آخَرَ وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَهُ. فَقَالَ لَهُ، يَا رَجُلَ اللَّهِ، هَكَذَا يَقُولُ الْمَلِكُ، أَسْرِعْ وَأَنْزِلْ.¹²فَأَجَابَ إِيْلْيَا، إِنْ كُنْتُ أَنَا رَجُلُ اللَّهِ فَلْتَنْزِلْ تَارُ مِنَ السَّمَاءِ وَتَأْكُلْ أَنتَ وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَكَ. فَتَرَلْتُ تَارُ اللَّهِ مِنَ السَّمَاءِ وَأَكَلْتُهُ هُوَ وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَهُ.¹³ثُمَّ عَادَ فَأَرْسَلَ رَئِيسَ خَمْسِينَ ثَالِثًا وَالْخَمْسِينَ الَّذِينَ لَهُ. فَصَعِدَ إِلَيْهِ رَئِيسُ الْخَمْسِينَ الثَّالِثِ وَجَاءَ وَجِئًا عَلَى رُكْبَتَيْهِ أَمَامَ إِيْلْيَا، وَتَضَرَّعَ إِلَيْهِ وَقَالَ لَهُ، يَا رَجُلَ اللَّهِ، لِنُكْرِمَ نَفْسِي وَأُنْفُسَ عِبِيدِكَ هَؤُلَاءِ الْخَمْسِينَ فِي عَيْنَيْكَ.¹⁴هُوَذَا قَدْ تَرَلْتُ تَارُ مِنَ السَّمَاءِ وَأَكَلْتُ رَئِيسِي الْخَمْسِينَ الْأَوَّلِينَ وَخَمْسِيَّتَهُمَا، وَالْآنَ فَلِنُكْرِمَ نَفْسِي فِي عَيْنَيْكَ.¹⁵فَقَالَ مَلَاكُ الرَّبِّ لِيِلْيَا، انْزِلْ مَعَهُ. لَا تَخَفْ مِنْهُ. فَقَامَ وَتَرَلَّ مَعَهُ إِلَى الْمَلِكِ.¹⁶وَقَالَ لَهُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ أَرْسَلْتَ رُسُلًا لِتَسْأَلَ بَعْلَ رَبُّوبَ إِلَهَ عَقْرُونَ، فَهَلْ لَا يُوجَدُ فِي إِسْرَائِيلَ إِلَهٌ لِتَسْأَلَ عَنْ كَلَامِهِ. لِذَلِكَ السَّرِيرُ الَّذِي صَعِدْتَ عَلَيْهِ لَا تَنْزِلُ عَنْهُ بَلْ مَوْتًا تَمُوتُ.¹⁷فَمَاتَ

Hauptmann über fünfzig und sprach zu ihm: Bin ich ein Mann Gottes, so falle Feuer vom Himmel und fresse dich und deine fünfzig. Da fiel Feuer vom Himmel und fraß ihn und seine fünfzig.¹¹ Und er sandte wiederum einen andern Hauptmann über fünfzig zu ihm samt seinen fünfzig. Der antwortete und sprach zu ihm: Du Mann Gottes, so spricht der König: Komm eilends herab!¹² Elia antwortete und sprach: Bin ich ein Mann Gottes, so falle Feuer vom Himmel und fresse dich und deine fünfzig. Da fiel das Feuer Gottes vom Himmel und fraß ihn und seine fünfzig.¹³ Da sandte er wiederum den dritten Hauptmann über fünfzig samt seinen fünfzig. Da der zu ihm hinaufkam, beugte er seine Kniee gegen Elia und flehte ihn an und sprach zu ihm: Du Mann Gottes, laß meine Seele und die Seele deiner Knechte, dieser fünfzig, vor dir etwas gelten.¹⁴ Siehe, das Feuer ist vom Himmel gefallen und hat die ersten zwei Hauptmänner über fünfzig mit ihren fünfzig gefressen; nun aber laß meine Seele etwas gelten vor dir.¹⁵ Da sprach der Engel des HERRN zu Elia: Gehe mit ihm hinab und fürchte dich nicht vor ihm! und er machte sich auf und ging mit ihm hinab zum König.¹⁶ Und er sprach zu ihm: So spricht der HERR: Darum daß du hast Boten hingesandt und lassen fragen Baal-Sebub, den Gott zu Ekron, als wäre kein Gott in Israel, dessen Wort man fragen möchte, so sollst du von dem Bette nicht kommen, darauf du dich gelegt hast, sondern sollst des Todes sterben.¹⁷ Also starb er nach dem Wort des HERRN, das Elia geredet hatte. Und Joram ward König

حَسَبَ كَلَامِ الرَّبِّ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ إِلِيَّا. وَمَلَكَ يُورَامُ
عَوَصًا عَنْهُ فِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ لِيَهُورَامَ بْنِ يَهُوشَافَاطَ مَلِكِ
يَهُودَا. لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَهُ ابْنٌ. ¹⁸ وَبَقِيَ أُمُورَ أَحَزَبَا الَّذِي عَمَلَ
مَكْنُوبَةً فِي سَفَرِ أَخْبَارِ الْأَيَّامِ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ.

an seiner Statt im zweiten Jahr Jorams,
des Sohnes Josaphats, des Königs Juda's;
denn er hatte keinen Sohn.¹⁸ Was aber
mehr von Ahasja zu sagen ist, das er getan
hat, siehe, das ist geschrieben in der
Chronik der Könige Israels.